

Երևան, 19 Սեպտեմբեր, 2022

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՅՁ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասդութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂԱՌՈՒ 2

ԱՍՏՈՒՆՈՅ ՕՇԵԱԼ ԹԱԳԱԽՈՐԸ

Ինչո՞ւ ազգերը ապստամբեր են,
ժողովուրդները դաւաճանութեան ծրագիր կը մշակեն.
աշխարհի թագաւորները կը պատրաստուին
եւ իշխանները կը միաբանին՝
Տիրոջ եւ անոր Օծեալին դէմ:
Կ'ըսեն. «Կտրենք անոնց շղթաները,
մեր վրայէն թօթափենք անոնց լուծը»:
Երկինքի գահակալը պիտի ծիծաղի անոնց վրայ.
Տէրը ծաղրի պիտի ենթարկէ զանոնք:
Երբոր ժամանակը գայ՝
Տէրը իր բարկութեամբ պիտի խօսի անոնց,
իր զայրոյթով պիտի խոռվեցնէ զանոնք, ըսելով.
«Ես իմ թագաւորս կարգեցի սուրբ լեռան՝ Սիոնի վրայ»:
Ահա կը յայտարարեմ Տիրոջ ինձի տուած հրամանը.
Տէրը ինձի ըսաւ. «Իմ որդիս ես դուն, այսօր մեզ ծնայ:
Խնդրէ ինձմէ, եւ ազգերը մեզի պիտի տամ՝ իբրեւ ժառանգութիւն,
ամբողջ աշխարհը մեզի պիտի տամ՝ իբրեւ ստացուածք:
Զանոնք երկաթէ գաւազանով պիտի հովուես,
կաւէ անօթի պէս պիտի փշրես զանոնք»:
Հետեւաբար, թագաւորներ, այս բանը լաւ հասկցէք,
դուք՝ աշխարհը կառավարողներ, լսեցէք եւ զգուշացէք,
երկիւղով Տէրը պաշտեցէք, եւ դողալով անոր առջեւ խոնարհեցէք.
հեզութեամբ ենթարկուեցէք, որպէսզի ան չբարկանայ,
եւ չըլլայ որ ձեր ընթացքով կորսուիք,
երբոր անոր բարկութիւնը բորբոքի:
Երանելի են անոնք, որոնք Տիրոջ կ'ապաւինին:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈՅՁ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենաառողջ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՔԸ

ՀՀ

ՍԱԴՄՈՍ 2

ՀՀ

Ասպուծոյ Օծեալ Թագաւորը

Սաղմոսներու ներածականի ժամանակ ըստուցաւ, որ Սաղմոսներու դասակարգումներ կան, ինչպէս՝ Օրիներգութիւններ, Թագաւորական, ուխտաւորներու, իմաստութեան, ողբի եւ զոհաբանական: Ահա 2-րդ Սաղմոսը թագաւորական սաղմոսներու դասարակու զիմ փակ կիյնայ: Այսինքն՝ Մեսիական Սաղմոս, Քրիստոսի ու անոր թագաւորութիւն պատկերացնող Սաղմոս մըն է:

Առաջին իսկ առիթով Սաղմոսներգուն զարմանքով կարպայայփուի ըսելով. «Ինչո՞ւ» ազգերը կապարամբին, ժողովուրդներ դաւաճանութեան ծրագիր կը մշակեն, թագաւորները կը պատրաստուին, իշխանները կը միաբանին Տիրոց ու Անոր Օծեալին դէմ: Որովհետեւ պատճառ մը չունին այդ բոլորը ընելու, երկրորդ՝ ի զոր է այդ բոլոր ճիզերն ու ծրագիրները: Հետաքրքրական է Բարեկոնի աշխարակաշինութեան օրէն սկսեալ, մարդ արարածը մնայուն ճիզ կը թափէ Ասպուծոյ եւ Անոր Օծեալին դէմ ապստամբելու, բայց ոչ առանձին, այլ՝ միասին: Որովհետեւ Քրիստոս Հօր Ասպուծոյ ճշմարիփ պատկերն է, ուրեմն Հօր Ասպուծոյ դէմ ապստամբիլ, կը նշանակէ Քրիստոսի դէմ ապստմարիլ, Քրիստոսի դէմ ապստամբիլ, կը նշանակէ՝ Հօր Ասպուծոյ դէմ ապստամբիլ:

Ահա մարդուն սխալ ըմբռնումը Ասպուծոյ նկամամբ: Յ հմր «Կպրենք անոնց շղթաները, մեր վրայէն թօթափենք անոնց լուծը», ընդհակառակը՝ Ասպուծու ինք է որ մեզ կապարամբէ մեղքի շղթաներէն ու լուծէն, եւ ոչ թէ Ինք մեզ կը շղթայէ կամ լուծի փակ կը դնէ: Ահա այս բոլորին դիմաց, Ասպուծոյ վերաբերմունքը. Ան կը ծիծաղի մարդոց ու անոնց խորհուրդներուն վրայ: Ինչո՞ւ: Նախ, որովհետեւ Ինք երկինքի մէջ նստած է, Թագաւորական գահին: Ընդհակառակը մարդկային վիճակն է, որ երբ յանկարծ թագաւորութեան մն դէմ ապստամբութիւն ծրագրուի միևս թագաւորներու կողմէ, այդ թագաւորը խուճապի կը մաքնուի, մինչ Ասպուծոյ պարագային կը ծիծաղի: Ահա այս գործերը կու զան մեզի փալու վսպահութիւնը, որ եթէ երբեք Ասպուծոյ կապաւինինք ի՞նչ բանէ վախնալու ենք: Կամ Պոլոս Առաքեալի բացագրութեամբ՝ որ եթէ Ասպուծու մեր կողքին է, ով է մեզ հակառակ: Առաւել եւս, Տէրը ոչ թէ միայն կը ծիծաղի, այլ նաև ծաղրի պիտի ենթարկէ զանոնք: Մարդկային պարմութեան հոլովոյթին մէջ, քանի-քանի կայսրեր, թագաւորներ եւ կան ու ծանր հալածանքներ մղեցին Քրիստոսի ու Անոր եւելեցիին դէմ, բայց այսօր ահա այդ թագաւորներն ու կայսրերը չկան, բայց Քրիստոս գակաւին կը քարոզուի, Քրիստոսի եւելեցին փակաւին կը գործէ:

Երբոր ժամանակը զայ, Տէրը բարկութեամբ պիտի խօսի անոնց հետք: Ասպուծոյ համբերագրութիւնը, Անոր ողորմութիւնն ու սէրը, որ հակառակ մարդուն ապստամբութեամբ, Տէրը անմիջապէս չի ոչնչացներ մարդը, այլ նախ ազդարարութեան նշան է որ կու փայ, որպէսզի մի զուցէ անդրադառնալ մարդը, ու ապշխարութեան վերադառնայ առ Ասպուծու: Ասպուծու նաև կը յայդարարէ ըսելով. «Ես իմ թագաւորս կարգեցի, սուրբ լեռան՝ Սիոնի վրայ», ոչ թէ պիտի կարգէ, արդէն կադարուած իրավիճակով կը ներկայացնէ, կարգեցի:

7-9 հմրները ցոյց կու փան Հօր եւ Որդիին միջեւ եղած կապը, իբրեւ Ասպուծոյ Որդի, համագոյակից: Ծնայ բացագրութիւնը անով ցոյց փալու Քրիստոսի ասպուծութիւնը: Առաւել, Որդիին կը դրուի ազգերը իբրեւ ժառանգութիւն, ամբողջ աշխարհը իբրեւ սպացուածք: Իսկ թագաւորութիւնները կը նմանցնէ կաէ ամաններու, որոնք երկաթէ գաւազանով պիտի հովուէ: Այսինքն՝ որքան ալ այդ թագաւորութիւնները զօրաւոր կը թուին կամ կը կարծուին, Ասպուծոյ աշքին կատէ ամանի պէս են, մանաւանդ՝ երբ Ան երկաթէ գաւազանով կը հովուէ: Ահա ճիշդ ասոր համար է որ Տէրը կը ծիծաղի:

10-12 հմրները կը զգացնէ թագաւորներուն եւ աշխարհի եւելավարներուն, որ լաւ հասկնան, լսեն ու զգուշանան, երկիխով Տէրը պաշտեն, եւ ոչ թէ Անոր դէմ ապստամբին, եւ իրենց անձերը խոնարհեցնեն, որպէսզի չկորսուին երբոր Անոր բարկութեան օրը զայ: Ուրեմն, փոխանակ իրենք իրենց ուժին եւ թագաւորութեան վսպահելու, Տիրոց ապաւինին:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

*աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի գուէ եւ ի զիշերի,
ի նսդի ի փան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛քո արարածոց եւ ինձ բազմամելիս:*